

Raymond VERVLIET, *August Vermeylen (1872-1945). Leven en Werk*; Vrijzinnig Studie-, Archief- en Documentatiecentrum Karel Cuypers, Brussel, 1990, 88 blz., 235 Bfr.

Boeken en brochures die niet worden verspreid via het commerciële circuit bereiken dikwijls niet of slechts zeer gedeeltelijk het publiek waarvoor zij bestemd zijn. Dat is helaas ook het geval met het essay van Raymond Vervliet over August Vermeylen (1872-1945). Vermeylen is immers een van die zeldzame persoonlijkheden die terecht worden geëtiketteerd met het predikaat *erflater* (dixent Jan en Annie Romein) en die het verdienen om telkens opnieuw onder de aandacht van de jongere generaties te worden gebracht.

Vervliet typeert het onderwerp van zijn biografische schets heel correct als „*geen man van de actie of van agitatie, maar een man van het woord in de historische lijn van de zestiende-eeuwse humanisten*” (blz. 55). Als publicist en als hoogleraar, als redenaar en als (BWP-)politicus — d.w.z. met het geschreven en het gesproken woord —, heeft Vermeylen altijd geprobeerd om het humanistische en cultuurflamingantische ideaal in de praktijk te brengen dat hij al in 1896 had geformuleerd: „*Mijn vriend, wij zullen dit land schooner maken!*” (blz. 67). Een even eenvoudig als veelomvattend programma, dat ook in onze hedendaagse, mondiale samenleving nog een zinvolle opdracht inhoudt voor wie zich bekommert om de voortdurende verbetering van de kwaliteit van het leven, in Vlaanderen en daarbuiten. En eigenlijk is dat toch iets wat ieder van ons zou moeten doen...

Nico VAN CAMPENHOUT